

Gandul zilei 01.10.2015

A venit prin zilele noastre încă o toamna, lasându-si trena de frunze calcata de ploaie si vânt. O punem în camara sufletului pâna anul viitor. Visam la darnicia ei si zâmbetu-i cald când gerul ne va strânge. O vom purta în noi, ca pe celelalte daruri, multumind Marelui Binefacator, care ne face parte de ele. Suntem recunoscuti ca fiind ai Lui dupa atitudine, vorba, fapta, graitoare fiind credinta noastra. Dar avem timp pentru altii, sau ne închidem în propriile preocupari, numai pentru noi? Manifestarea în afara arata cât de centrati suntem pe noi, cât ne pasa de cel de lânga noi, cât de superficial sau profund raspundem solicitarilor.

Un gând bun, o vorba buna, un zâmbet, un Cuvânt descoperit ce poate zidi, un mesaj încurajator, sa-l împartasim cu altii. Nici nu stim daca un apel, un mesaj, nu era asteptat de sufletul cuiva, daca nu schimbam o stare, daca nu aducem acea înviorare sau bucurie launtrica necesara. Stiu pe cineva care stia, ascunzând, deznodamântul unei boli nemiloase si se bucura de fiecare mesaj primit, întristându-se când mesajul asteptat nu venea, de parca ar fi fost uitata de semeni.

Viata, fara împartasire si a-i bucura pe altii, ar fi anosta, fara comunicare. Comunicarea, în duh de dragoste, nu poate fi decât benefica. Unii au nevoie de atentie noastra, se bucura când o primesc. Se bucura când sunt ascultati, atunci când vad ca ochii si inima noastra se concentreaza pe nevoia lor de a fi ascultati. Atentie noastra îi face sa se simta importanti.

Sa ne rupem din timp si sa alergam spre cei ce ne doresc prezenta, prezenta ce, pentru ei, poate fi o binecuvântare. Poate ca noi suntem atât cât ne daruim, cât ne rugam, câta atentie dam Cuvântului citit.

Apropierea, îmbratisarea, strângerea de mâna, caldura, sunt percepute ca afectiune, acea dragoste binefacatoare sufletului lor, acea empatie dupa care tânjesc.

Nu-i putem asculta daca nu avem rabdare. Acea rabdare care sa ofere înțelegere fara sa judece, acea rabdare necesara empatizarii, identificarii cu problema lor.

Nu toti avem darul încurajarii, mângâierii, dar ne putem ruga. Rugaciunea noastra include astfel si prezenta divina în lucrarea apropierei de ceilalti. El va lucra negresit la interiorul unor suflete vaduvite de cele necesare.

Sa întoarcem binecuvântarile pe care le primim, binecuvântând pe altii.